

[Arbejdsministeren]

danske arbejdsmarked har fungeret fornuftigt, har været grænseaftaler mellem forskellige faglige organisationer. En af årsagerne til, at andre landes arbejdsmarkeder har fungeret meget friktionspræget, har været, at man ikke har et tilsvarende system med grænseaftaler. Så vidt vi juridisk kan vurdere det, man nu foreslår, vil det indebære, at det i fremtiden vil være meget vanskeligt at gennemføre den type grænseaftaler, der hidtil har været gældende på arbejdsmarkedet – med det resultat, at det, det har taget årtier at bygge op på arbejdsmarkedet, styrter sammen. Jeg synes, man, hvis man har disse hensigter, i hvert fald skylder omverdenen, skylder landbruget, skylder fiskeriet, skylder arbejdsmarkedets organisationer en mulighed for i hvert fald at sætte sig ind i tingene, før man med lovskraft træffer disse beslutninger.

Jeg skal sige, at jeg også finder, at der i de indlæg, vi har hørt, er en klar erkendelse af, hvor mange problemer man vil stå over for. Jeg forstod på hr. Voigt, at lovforslaget var så usikkert i sine virkninger, at det helst først skulle træde i kraft om et år eller halvandet år eller to år. Ja men er det ikke en lidt bagvendt måde at lovgive på? Var det ikke klogere først at få analyseret igennem, hvilke retsvirkninger en eventuel lovgivning vil få, inden man i folketinget tager endelig stilling til det?

I anledning af bemærkningerne om, at vi har en meget sløv arbejdsminister, som hr. Voigt sagde, skal jeg sige på regeringens vegne for at fjerne enhver tvivl, at vi gerne medvirker til en saglig oplysning om ethvert spørgsmål, man måtte ønske at drage ind i det.

Jeg opfordrer altså meget stærkt de partier, som selv i deres betænkning bidrag er opmærksomme på, hvor nødvendig det er, at tingene bliver forberedt, til, at man nu ikke ud fra øjeblikkelige stemninger træffer beslutninger på et helt uforsvarligt grundlag.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Arbejdsministeren har ikke hørt efter, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Det var ikke fremskridtspartiet, der var usikkert over for forslaget og det, der var indbygget i det; det er de radikale, der har givet udtryk for, at der skulle afklares nogle problemer. Vi har

vist os imødekommende over for de radikale og sagt, at vi er villige til at udskyde ikrafttrædelsesdatoen, således at det først bliver den 1. januar næste år, eventuelt den 1. april og måske senere. Der kan da være noget rigtigt i, at der kan være nogle problemer, der skal afklares.

Når arbejdsministeren tager afstand fra, at jeg kalder ham lidt sløv i optrækket, bliver jeg nødt til at sige – det kan ikke være arbejdsmarkedsudvalgsmedlemmerne ubekendt – at jeg, siden vi startede udvalgsarbejdet om dette forslag, det kan i hvert fald udvalgsformanden bekræfte, konsekvent på hvert eneste møde har rykket for svarene. Udvalgsformanden har sagt: ja men jeg siger det til arbejdsministeren, hver eneste gang jeg møder ham. Arbejdsministeren har siddet i et samråd og lovet, at alle besvarelser ville foreligge inden påske. Det var engang i januar, og der mangler stadig væk nogle enkelte besvarelser. Jeg synes derfor, det er med rette, jeg betegner arbejdsministeren som sløv – og så vil jeg endda sige, at jeg har udtrykt mig mildt.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg vil advare imod at gå ret meget længe – i henhold til forretningsordenen.

Hans Jørgen Holm (V):

Hr. Hans Jørgen Jensen beskæftigede sig i sit indlæg – der jo kom noget sent – væsentligst med en ordning, der ikke har noget at gøre med det, vi har til anden behandling her, men det var måske, fordi hr. Hans Jørgen Jensen ikke har noget at sige om det enkelte menneskes ret til selv at vælge en organisation – eller være fri for at være i en organisation.

Jeg skal på baggrund af hr. Hans Jørgen Jensens meget engagerede indlæg om landbrugets vikarordninger spørge arbejdsministeren: er der i landbrugets vikarordninger tale om en eksklusivbestemmelse, der betyder en begrænsning i den enkeltes ret til at udøve erhverv?

Jeg vil godt i fortsættelse heraf kommentere noget af det, arbejdsministeren var inde på. Han beskæftigede sig jo også i væsentlig grad med landbrugets og fiskeriets problemer. Er der her tale om ordninger, som betyder, at man bliver begrænset i sin udøvelse af sit erhverv? Det, arbejdsministeren stadig